

govarjali smo vsakemu, ki je prosil nasveta ali se je pritožil v kaki svoji zadevi. Osebnih intervencij je bilo približno prav toliko.

Cilj Zveze v bodočnosti je, da narod ohrani versko in moralno ter nacionalno dober in nepokvarjen. Da mu izposluje od delodajalcev ugodne delovne pogoje, uredbo o minimalnih mezdah, bolniško in nezgodno zavarovanje, socialno pravičnost in primerno plačo, ki mu po sposobnosti in pridnosti po vsej pravici pripada. Učiti pa hoče delavca tudi dolžnosti, ki jih ima napram delodajalcu. Posebno leži Zvezi na srcu zgradba Delavskega doma, ki bi naj sprejel pod svojo streho vse onemogle in siromašne člane, ki so si pri delu izčrpali moči in telesne sile. Tako ti reveži potem ne bodo ostali neposkrbljeni na stara leta in ne bodo v breme občinam ter sorodnikom. V glavnem bo pa skušala narod odvrniti od sezonskega izseljevanja ter ga privezati zopet na domačo grudo. — Poudarjamo pa, da v bodoče za tiste, ki niso člani, kakor tudi za tiste, ki članarine niso plačali, ne bomo več posredovali in se zanje potegovali. Državnih podpor Zveza nima, temveč se vzdržuje le s članarino.

★

Se o sezoncih. V predzadnji številki »Slov. gospodarja« ste prinesli lepo notico o našem izseljevanju. K temu naj dodam le nekaj vrstic. Letos spomladi je oblast izdala odlok, da se mladina pod dvajsetimi leti pod nobenim pogojem ne bo puščala v tujino, razen s svojimi starši. Ta odlok smo vsi pozdravili. Izjema bi se naj naredila tam, kjer starši več ne živijo in je otrok prisiljen iti v svet. S starši se pa naj tudi ne bi puščali vsi otroki; če bi šel od hiše en otrok in oče ali mati, bi bilo tudi dovolj. Da bi en bogataš gnal s seboj dva ali tri otroke, revež brez staršev pa ne bi smel iti, bi bila krivica. V toliko bi se naj spomladi odlok spremenil in bi res dosti dobrega oblast s tem naredila. Pa je oblast snedla svojo besedo. Šlo je spet vse, čekieta stara 15—16 let. In sram nas mora biti, kaj so tam delali nekateri naši sezonci. Ni pomagala tam lepa beseda starejših delavcev, vsak je rekel, da lahko dela, kár hoče. Da jih je prišlo domov precej tudi nosečih, prav za prav še ni najhujše. Vemo za primere, da je celo oče hčerko nagovarjal, naj le zapeljuje fante, da bodo njemu dali več za pijačo. O vsem seveda ne moremo pisati. Tu je treba energično nastopiti. Oblast ne bi smela gledati na solze, kajti veliko ljudi žene v tujino vse kaj drugega kot potreba. Velika odgovornost! Treba je s silo omejiti izseljevanje in tako ljudi spraviti do pameti. Te besede veljajo samo nepoštenim in ne-

potrebni. Za dobre in potrebne se bomo pa vedno zavzemali.

Murska Sobota. Pred kratkim se je pojavila v tukajšnjem evangeličanskem domu »Krlatika«. Oblast je ukrenila vse potrebno, da se ta nalezljiva bolezen ne razširi. — Naše Prosvetno društvo je priredilo 16. in 17. decembra v prosvetni dvorani dramo »Župnik iz cvetočega vinograda«. — Šofer Fujs Anton, ki je na cesti Murska Sobota—Rakičan radi malomarnosti povozil posestnika Puhana iz Tešanovca — ni se namreč zmenil za mahanje rok dveh študentov, ki sta ga hotela ustaviti — je bil obsojen na tri mesece zapora, pogojno na dve leti.

Dolnja Lendava. Ker bomo spomladi pri nas imeli vinsko razstavo, je umestno spregovoriti tudi nekaj besed o kvaliteti naših vin. Priznati moramo, da naša vina po kakovosti zastajajo za sosednjimi štajerskimi vini; pri nas je namreč še precej razširjena šmarnica, ki po mnenju večine naših vinogradnikov najboljše uspeva. Ta trditev sicer ni povsem točna, ker tudi cepljena trta uspeva prav tako dobro, samo mnogo več dela zahteva. Dokaz o tej trditvi imamo v dolnjelendavskih gorcih, ki so večinoma zasajene s cepljeno trto. Proti saditvi šmarnice so bile izdane že razne uredbe, toda v polni meri svojega namena niso dosegle, zato bi bilo primerno, da bi naši vinogradniki dobili brezplačno ali pa vsaj proti majhni odškodnini v zameno za angleške divjake cepljene sadike. Obenem bi bilo potrebno kmetске

vinogradnike poučiti o vseh kvarnih posledicah šmarnice; s tem bi bil gotovo dosežen povoljniji uspeh, kakor pa s prisilnim omejevanjem, ki ne rodi vidnejših uspehov, temveč širi pri mnogih zavist in tako prihajajo na merodajna mesta razne anonimne prijave.

Turnišče. Pred kratkim je g. Görkös Klarica naredila strokovni izpit za pogodbeno poštno uradnico. Častitamo! — Vsem čitateljem »Slov. gospodarja« želim srečno in blagoslovljeno novo leto! Dopisnik.

Turnišče. Za svoje veliko narodno delo v korist Jugoslavije je bil naš g. dekan Jerić odlikovan z redom Jugoslovanske krone 4. stopnje. K temu odlikovanju mu iz dna srca častitamo!

Sv. Sebeščan. Ob blagoslovitvi nove slikarije v naši cerkvi 6. januarja, na dan sv. Treh kraljev, bo naše Prosvetno društvo postreglo vsem z izvrstnim ljutomerskim vinom in dobro jedajo po nizki ceni v Farnem domu. Zato pridite ta dan k nam tudi oddaljenejši! Na svidenje!

Bodonci. Nedavno je pri posestnici Frumen Mariji izbruhnil ogenj, ki je uničil šupo ter streho nad hlevom ter shrambo, v kateri se je nahajalo okrog 30 stotov sena in slame. Škoda znaša preko 10.000 din in je k sreči krita z zavarovalnino. Verjetno je, da je ogenj nastal po neprevidnosti. Gasilcem iz Bodonca in Zerkovca se je posrečilo ogenj hitro pogasiti in se n' razširil.

Pri orehu jedrce.

nrašeno sladno jedro pa vsebuje
Kneippova sladna kava

sovih poganjkah nikakor ni jed, ki bi jo bilo treba zametavati. Mehiška vlada pa misli drugače in je za uživanje psov določila stroge kazni.

★

Katoličanka — profesorica univerze v Cambridgeu v Angliji

Prvikrat v zgodovini cambridske univerze je ženska dobila stolico profesorja. To je katoličanka z imenom Dorothy Garrod, hči znanega medicinskega profesorja univerze v Oxfordu. Je arheologinja. Imenovali so jo za profesorico zaradi uspehov, ki jih je dosegla pri izkopavanju na Gibraltaru, v Bolgariji in Palestini. Profesorica Dorothy Garrod je konvertitinja (prestopila je iz anglikanske vere v katoliško Cerkev).

★

pošast plazi po tleh... Hipoma je začutil, da je stopila na lestvo...

Prihajalo je bliže...

Torej je slišala klic!

Pograbi je hotel stol, da bi ga zagnal dol, a ni imel moči.

Pokleknil je in zagrabil samokres.

»Oh, ko bi bilo vsaj nekoliko svetlo!« je vzdihnil.

V tem trenutku je mesečina prikukala skozi okno.

Maps je napel oči. Polagoma je razločil prvi klin, potem drugi... Nazadnje je zagledal obraz, v katerem ni bilo človeških potez — obraz, ki je bil ves kosmat... Iz njega sta žareli dve očesi — dve očesi, s čudno prosečim izrazom...

Mapsova roka, ki je stiskala samokres, je omahnila... Ni mogel ustreliti v ta obraz, ki je prosil in obenem pretil... Odvrnil je oči in tedaj je opazil, da je od zunaj prihajala svetloba.

Zaslišal je glasove...

Grozni obraz je izginil... Kmalu nato se je svetloba pojavila v spodnjem prostoru... Zaslišal se je ropot, kakor ga povzročajo udarci in valjanje po tleh. Ropot je čez nekaj časa utihnil. Zaslišal se je glas, ki je prosil za usmiljenje. Potem je tudi ta utihnil...

In nato je Maps zaslišal tuj glas, ki je začudeno in obenem ponovnokrat vzkliknil:

»Ah — to je vendar Simon, rdečelasec! — Re-
vež!...«

Mapsovo življenje so rešili sprevodniki vlaka številka 36.

Za Simonovo zgodbo je šele pozneje zvedel. — Simon se po šestih letih zapora spet dobil prostost. Ključ od čuvajnice je še vedno imel pri sebi in neka nepremagljiva sila ga je spet privedla nazaj na kraj nesreče. V možgane se mu je zagrizla misel, da se mora maščevati nad železničarsko družbo, zlasti nad Bobom... Z napačnimi znaki je hotel speljati vlak številka 36, ki ga je vodil Bob, na napačen tir, da bi treščil z osebnim vlakom. Tako bi Boba izpostavil smrtni nevarnosti in bi družbi povzročil škodo... Potrpežljivo je čakal na primerno priliko. Prvič je poskusil svojo srečo, ko je bil Morton v službi. Ni imel uspeha.

Po hrano je skrivaj hodil v čuvajnico. Pri tem ga je Boyd opazil. Simon ga je pobil z železnim drogom.

Zdaj je bil Simon mrtev in strahov v čuvajnici je bilo — konec.

Maps si je šele čez nekaj ur opomogel od prestanega strahu in napora. Za svoj pogum, vztrajnost in zvestobo je bil nagrajen s tem, da je dobil dobro službo.

Konec.